

må det være et minimum, at de myndigheder, der tager ud og kontrollerer – for selvfølgelig skal myndighederne tage ud og kontrollere, men det må være et minimum af krav, at myndighederne har en eller anden form for mistanke til, at der er noget, der ikke er i orden i den pågældende virksomhed, inden man bare går ind.

Det andet må være, at man som et minimum spørger om lov til at komme ind, og hvis man får at vide, at man gerne må komme ind, så er der ingen problemer i det, men hvis man får at vide, at man ikke må, så må den pågældende myndighed overveje, om man ved tvang vil tillægge sig adgang til den pågældende virksomhed eller ej. Hvis man gør det, er det min opfattelse, at man burde have en regel, der siger, at man må henvende sig i retten inden 24 timer og få det godkendt.

Vi er i Fremskridtspartiet også meget enige i, at det skal være lettere at anlægge sager mod det offentlige, ikke sådan at enhver skal kunne gøre det, men sådan at det bliver nemmere at gøre det og man får noget mere hjælp til at gøre det.

Men vi synes, der mangler et punkt i Venstres forslag. Vi ved jo, at det i en række sager er sådan, at selv om borgeren vinder en retssag helt og fuldt, så får han ikke dækket sine omkostninger ved at føre sagen, og det synes vi i Fremskridtspartiet er problematisk. Vi synes, at hvis der er en konflikt mellem en privatperson og det offentlige og den private person vinder, så bør det være sådan, at den pågældende person får dækket sine omkostninger.

Så er der den årlige retssikkerhedsredegørelse. Den ser vi frem til, og vi håber meget, at hele spørgsmålet om ministerbeføjelser, som tager til i omfang, bliver en væsentlig del af det.

Så er der ikke mere taletid, men som sagt støtter vi Venstres forslag.

Søren Søndergaard (EL):

Det erklærede formål med dette forslag er at forbedre borgernes retssikkerhed, og efter Enhedslistens opfattelse er det meget tiltrængt.

Man kan nævne en række eksempler. Nogle er antydet i det, der er lagt frem her, men man kan også tage andre eksempler. Tænk bare på, hvilken grænseløs kontrol der eksisterer for de arbejdsløse, som skal udfylde et hav af skemaer, ofte udformet i et fuldstændig uforståeligt sprog, og som uden nogen hjælp bliver gjort ansvarlige for, at alt er udfyldt fuldstændig

korrekt, og hvor selv den mindste lille fejl kan få alvorlige konsekvenser for den arbejdsløse. Det er virkelig et sted, hvor man kan sige, at retssikkerheden er utrolig dårlig, for noget af det, som man normalt vil anføre som en vigtig ting, når man snakker om at pådømme folk en eller anden sanktion, fortsætter, og i dette tilfælde er det overhovedet ikke noget, som diskuteres.

Et andet eksempel, som er hentet i en lidt anden omgangskreds end den, som fru Birthe Rønn Hornbech henter sine eksempler fra, er f.eks. en flygtning, som kommer til landet. Denne flygtning bliver afhørt af politiet, får stillet spørgsmål af politiet, afgiver en forklaring til Udlændingestyrelsen og får afslag. Så går de forklaringer, som er afgivet i en situation, hvor flygtningen lige er kommet, hvor flygtningen ikke har nogen advokat til sin rådighed, hvor flygtningen ikke har nogen hjælp til sin rådighed, hvor flygtningen er forvirret eller angst og lige er kommet til et nyt sted – måske også angst for de folk, der sidder over for vedkommende – de erklæringer, der er afgivet i den situation, bliver så brugt og har afgørende vægt, når det senere bliver bedømt ved Flygtningenævnet, hvor der ganske vist er en advokat til stede, men hvor en advokat jo altså ikke med tilbagevirkende kraft kan hjælpe flygtningen i forhold til de udtalelser, som er givet ganske kort tid efter, at flygtningen er ankommet til landet. Hvor er retssikkerheden i det? Ja, den er svær at få øje på.

Man kunne nævne en lang række eksempler på, at retssikkerheden ikke har det så godt for borgere, der opholder sig i Danmark, og at der burde gøres noget ved det.

Det gælder også den del af dette forslag, der handler om, at retssikkerhedsselementet skal være mere centralt i lovgivningen. Vi har jo været vidne til en række hovsalovgivning her i Folketinget. En dag var det narkopusherne på Vesterbro, man lavede en særlov om. Hvis man havde handlet narko et antal gange, så skulle man udvises. Hvis man havde begået en grov voldtægt, som samlet gav en strafferamme, der var over, skulle man ikke udvises. Det var narkopusherne, man havde travlt med at beskæftige sig med, fordi der var foregået en kampagne i Ekstra Bladet. Så var der Tvindloven, hvor man fandt på nogle særlige argumenter for at knalde Tvind. Så var der rockerloven, og inden længe får vi måske også en såkaldt integrationslovgivning, hvor man på baggrund af nog-